

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. JUDr. Koljou Kubíčkem, advokátem se sídlem Urbánkova 3360, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2010, č. j. 16/8077/2010/1672, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2014, č. j. 8 Af 13/2010 - 58, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým bylo zrušeno jeho výše specifikované rozhodnutí a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Zrušeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 9. 2009, č. j. MHMP 763279/2009/DOP-T/Ho/TAXI, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Tímto rozhodnutím byla zaměstnanci žalobce uložena pokuta ve výši 500 000 Kč za porušení cenových předpisů podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Posléze stěžovatel uvedl, že v důsledku rozsudku městského soudu by se musel dopustit překročení své působnosti. Rozsudek totiž vychází z užití zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, podle něhož stěžovatel rozhodovat nesmí.

Žalobce se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti návrhem na přiznání odkladného účinku nezabýval.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiměřené použití § 73 odst. 2 s. ř. s. na řízení o kasační stížnosti v daném případě znamená, že případná újma se musí vztahovat ke stěžovateli.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu než pro žalobce. Argumentace překročením pravomoci je argumentací ve věci samé. Při úvaze nad přiznáním odkladného účinku ovšem soud věc jako takovou neposuzuje a ani posuzovat nesmí. Stěžejním kritériem pro soud musí být poměrování újmy účastníků řízení. Z tohoto úhlu pohledu nutno říci, že částka ve výši 500 000 Kč není ani zdaleka tak vysoká, aby její vrácení ohrozilo fiskální stabilitu příjemce pokuty.

Konstantní je v tomto směru i rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu; zde možno odkázat např. na usnesení ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003-52, publikováno pod č. 46/2004 Sb. NSS, kde zdejší soud uvedl, že zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma. Jakkoliv bylo toto rozhodnutí vydáno před účinností zákona č. 303/2011 Sb., jímž bylo mj. částečně změněno ustanovení § 73 s. ř. s., je soud toho názoru, že nic nebrání tomu, aby dřívější judikатурní linie mohla být přiměřeně aplikována i na stávající právní stav.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu